

tige sig umiddelbart med selve Forslagene, virkelig ikke var heldig i sin Form. Den var saa stærkt afvisende med Hensyn til de Grunde, hvorpaa Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 6te Valgkreds støttede de af ham i Forening med saa mange af Thingets Medlemmer stillede Vædringsforslag, hvorimod jeg vil sige til, at det forekommer mig, at det Foredrag, der blev holdt af Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 6te Valgkreds med Hensyn til det, der maa anses for at være Hovedpunktet under denne Sag, forsaavidt det angaar det Processuelle, netop var i høi Grad velbegrundet ligeoverfor de fleste af Vædringsforslagene. For at forebygge al Misforstaaelse angaaende de Ytringer, jeg her har tilladt mig, og som jeg kun har brugt, fordi de ere beregnede paa at støtte den Mening, jeg vil tillade mig at gjøre gjældende, vil jeg bemærke, at det ikke er i alle Punkter, jeg er enig med Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 6te Valgkreds, men at det kun er med Hensyn til nogle af hans Forslag. Dette forudskiftet, skal jeg gaa over til Behandlingen af de enkelte Forslag, hvorom jeg vil tage mig den Frihed at ytre mig. Hovedforslaget er det, der er stillet under Nr. 20, og som gaar ud paa, at Udvalgets Forslag om, at alle Overtrædelser af Sagtlovgivningen skulle behandles som offentlige Politisager, maa blive forandret derhen, at dette dog ikke skal gjælde med Hensyn til de Sager, som efter den hidtil bestaaende Lovgivning ere Gjenstand for privat Forsølgning, altsaa ere private Politisager. Med Hensyn til dette Punkt kan jeg dispensere mig fra at komme frem med Meget, der lader sig anføre til Styrke for de ærede Forslagsstilleres Forslag, efterat Rigsdagsmanden for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Klein) ganske nylig har udtalt sig imod Udvalgets Forslag om, at alle disse Sager herefter skulle være offentlige Politisager. Han har fuldkommen Ret i, at den bestaaende Lovgivning med Hensyn til Sagtlovetrædelser hviler paa et Grundlag, hvorved man ikke skal rolle. Jeg vil ganske se bort fra alt det, han med saa stor Føie yttrede om, hvad der snart maatte blive bestemt med Hensyn til Forsølgningen af forskjellige Sager, som mere

eller mindre nærme sig til disse, men jeg vil holde mig til, at den gjældende Lovgivning har som Grundlag, at som offentlige Sager skulle kun saadanne behandles, der virkelig vedkomme Statens Interesser, hvilke det maa være Staten af Bigtighed at værne om, hvorimod Alt, hvad der angaar den enkelte Private's Interesse, ikke af Staten henvises til Behandling som offentlige Politisager; saadanne Sager overlader den til den Private, at forfølge paa den Maade, han finder hensigtsmæssig, navnlig igjennem en privat Polititretssag. Dette er Grundlaget, og mine Herrer, det er dette Grundlag, som er holdt fast i Forordningen af 20de Maj 1840, det er det, hvortil Loven af 25de Marts 1851 henholder sig, det er det, hvortil Loven af 30te Januar 1861 fuldstændig knytter sig, og det er det, hvortil Lovforslaget, saaledes som det er kommet til os fra Landstinget, aldeles konsekvent holder sig. Ligeoverfor alle de Ulemper, som vilde kunne udvikle sig af den af Udvalget foreslaaede Forandring, er der ikke nogen Grund til at henvide alle disse Sager til Behandling som offentlige Politisager, til at forlade den Vej, som den gjældende Lovgivning nu følger. Den ærede Ordfører mente imidlertid og har vedet med stor Styrke, at det af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds uden Føie var gjort gjældende, at det skulde være hensigtsmæssigt at benytte privat Forsølgning i Medhold af de Love, som nu gjælde om disse Forhold, men det Foredrag, den ærede Ordfører holdt, giver en god Nøgle til at se, hvorledes han maatte komme til at ytre sig imod den saa vel grundede Cætning, der blev udtalt af Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 6te Valgkreds. Ordføreren sagde, at der i Virkeligheden ikke er stor Forskjel paa Behandlingen af offentlige og de private Politisager, men det er mig ufatteligt, hvorledes man kan opstille noget Saadant. Vil man opstille det, kan man ligesaa godt tage det ene som det andet, men jeg maa anse det, jeg vil ikke sige ligeoverfor Jurister, men overfor Enhver, der kender Noget til det virkelige Liv, for overflødigt at gjendrive denne Paastand fra Ordføreren's Side. Der er en stor Forskjel paa Behandlingen af disse